

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL:

BUDAPEST, IV. KERESKÉNYI-UTCA 6. SZ.
HIRDETÉSEK ÉS NYILTÁRÁSOK
KÖZLEMÉNYEK ÉS KIADÓHIVATAL

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. KERESKÉNYI-UTCA 6. SZ.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDENEK VISSZA.

A német sztrájk.
A német rajnavideki bányások sztrájkja naponta terjed, sőt más vidékek bányamunkásai is, mint például a boroszlóiak, követik példájukat.

feddő szigorral hangsúlyozta, hogy a munkások jogtalan álláspontra helyezkedtek, mert nem mondták föl szabályszerűen.

höz javaslatba: határozza el a párt, hogy ha a kérdés a házban szóba hozatik, támogatni fog olyan határozati javaslatot, mely kimondja, hogy miután magának a miniszternek nyilatkozatából értesült arról, hogy a budai II. kerületi kir. kath. gimnázium mellett annak jellegű osztó finevelde vagy szándékozati felállítást, hogy abban másféle hitelekkel és felvehetőek legyenek — s az ilyenek hittani oktatásról kellő gondoskodva lesz; hogy az intézet tanárai, a hitoktatók kivételével világi férfiak legyenek; hogy ez a tanulmányi alap jogi természetű iránt fenforzó kérdés miképen való megoldásának nem praedjudikál a jelentés ezen részét tudomásul veszi.

Az új aera, az új kor megváltoztatta az aranybányászat viszonyait is. Ma már nem lehet úgy dolgozni mint kétszáz vagy háromszáz év előtt. A mi népiünk pedig úgy dolgozik ma is, mint a Fuggerék idejében, a kik mesés kincseket sűrűrték össze az erdélyi bányákból.

ORSZÁGGYÜLÉS.
A képviselőház ülése május 15-én.

A pénzügyminiszterium költségvetésének tárgyalását ma befejezte a ház. Hódy Pál az erdélyi aranybányászat ügyének volt meleg szószólója. Ugyane kérdéssel kapcsolatban Thaly Kálmán a pénzügyes kérdésben szólalt fel. Wekerle pénzügyminiszter részletesen válaszolt mindkét felszólalásra.

A munkaadók nyilatkozata egyáltalában nem tette meg a várt hatást, sőt kedvezőtlenül fogadták. A munkaadók kijelentik, hogy a munkások törvénytelen alapon állnak, mert felmondás nélkül hagyták oda a munkát.

A munkások különben már eleve bochumi és dortmundi gyűléseikben kijelentették, hogy nincsenek a szociáldemokráciával semmi összeköttetésben, azt megtagadják és egyedül helyi bajuk orvoslását sürgetik.

A szabadelvű párt tegnap értekezletét szűk tömegben tartotta, melyen a beszédet a budapesti egyetem magyar nyelv tanácskore vonatkozólag egyfelől azt hozta fel, hogy az illető tanár még fiatal léven, nem volt rendessé kinevezhető.

Pénz kell, ha ott akarjuk művelni az érczetlepeket, a hol legzadagabbak, a hegyek belsejében. Oda csak költséges társaságok juthatnak el, a melyek egy ideig nem jövedelmeznek, mert értéketlen kőzeteken mennek keresztül.

Álláspontjuk tehát merev és lával áll a munkások követelményeitől. A konfliktus megszüntetését és békés elintézését így a munkások, mint a munkaadók a császár közbelépésétől remélték.

A császárnak a munkások iránt tanúsított jóindulata azonban aligha lesz elég a sztrájk megszüntetésére. A hatalmi kérdés még nem dönt el. Még ma sem tudhatni, ki bírja tovább, a munkások, vagy a munkaadók. Ettől függ a sztrájk kimenetele.

Az országgyűlést függetlenségi és 18-as párt május 16-án d. u. 6 órákor értekezletet tart.

Pénz kell a bányavizek leeresztésére, a hol azok meggyűlöltek. De minthogy ehhez sincs meg a pénz, rendesen abba-hagyják a vízzel megtelt aknákat s tjakat kezdenek.

Az országgyűlést függetlenségi és 18-as párt május 16-án d. u. 6 órákor értekezletet tart.

Az erdélyi aranybányák ügye szóba jött végül a képviselőházban is. A pénzügyminiszter ígéretet tett, hogy foglalkozni fog az ügyvel, s hogy gondja lesz a magán bányászat felmérésére is.

Az erdélyi aranybányák ügye szóba jött végül a képviselőházban is. A pénzügyminiszter ígéretet tett, hogy foglalkozni fog az ügyvel, s hogy gondja lesz a magán bányászat felmérésére is.

Az erdélyi aranybányák ügye szóba jött végül a képviselőházban is. A pénzügyminiszter ígéretet tett, hogy foglalkozni fog az ügyvel, s hogy gondja lesz a magán bányászat felmérésére is.

Előnk: Péchy Tamás; jegyzője: Josipovich Géza, Szathmáry György, Nagy István.
Az előnk bemutatja Szilágyi Deszö Pozsony város első választókörzetében megválasztott képviselőnek képviselői megbízó levelét.

A 119. SZÁMÚ BÉRHAZ.
— ANGLÓ NYELVEN.
Irtá: B. L. FARJEON.
ELSŐ KÖTET.
Ezt a két szöveget tudósítónk is megtehetné nek. A kandeló parkányán két nyitott boríték volt; az egyik «Fanny»-k szövege egy shilling volt.

gyufám, lefeleksem a földre, haddal a falnak, vagy a templom garádjának, a kezembe veszek egy-két kutyát és elalszok. De az nem igazán alvászám. . . . .
Tudósítónk: De hát csakugyan neked van ez szánva?
Fanny: (a barna czukrot ráhíntve a vajaske-nyerre): Persze. Blanche gondomat viseli nekem.

Fanny: Lásza, ezt tűzöm fel vasárnap, mikor a gátra megyek. Anyám nem tudja, hogy van sionom, mert különben elvenné és maga cizfirkolnék vele. Szép is ott a gáton, ugye?
Tudósítónk: Nagyon szép, kis Fanny. És aztán mitől szöktél a fiúktól?
Fanny: Meghíztem azt! Eljárókatunk titokban a színházba. Most hogy hirtelen is azt mondja Bob: Fanny, azt mondja, nem mennék el egyszer a Princess-színházba, a hol a Pálinkát játszik. Adj egy pusztát, akkor beváltok. Jaj, de mérges voltam rá! . . . . .

Fanny: Jó. Milyen sokáig marad oda!
Tudósítónk: Régóta ismered?
Fanny: A mióta itt lakik.
Tudósítónk: Tehát körülbelül három hónap óta?
Fanny: Nem tudom. Csak azt tudom, hogy nagyon melege volt, késő este volt és én szörnyen sírtam. Elném volt és anyám megvert. Akkor aztán Blanche feljött és sokal-sokát kérdezett, mint urasága az imént. Aztán magával hozott ide és megengedte, hogy itt hájak.
Tudósítónk: Volt valami munkája?
Fanny: Nem láttam, hogy csinált volna valamit.
Tudósítónk: Es nem jött hozzá senki?
Fanny: Egy lelek se . . . . . De hallja, ha Blanche-nak valami rosszat akar tenni . . . . .
Tudósítónk: Nem, Fanny; én inkább, mint jó barátja, segíteni akarok rajta; de attól félek, hogy ezt lehetetlenne tette rám nézve. Busznál, ha örökre elment volna tőled?
Fanny (szívetlenül halk hangon): Nem is tudnám, hogy mit csináljak. . . . . De urasága tán csak tréfál velem. . . . .
Tudósítónk: Olyan ember vagyok, a ki javadart akarja, kis Fanny. Látd ezt az irást? Ezt neked hagyták itt.
Fanny: Ni, igazán, rajta a nevem — el tudom olvasni. De a tőbit nem. Mi van benne?
Tudósítónk: Hallgasd csak. (Olvasza): «Kedves kis Fanny! Elj bologlul! Ha valamikor gazdag leszel, fülkeresked. Nézz szét a kandeló parkányán.» (Olvadja neki a shillinget.) Ez volt a kandeló.
Fanny (a pénzdarabot forgatva): Nem tudom, mit jelent. Tessék olvasni meg egyszer.
Tudósítónk (miután a bucsu szavakat még egyszer elolvasta): Ez azt jelenti, kis Fanny, hogy Blanche elment és hogy majd utóbb, ha jól lesz dolga, megint pártját fogja.
Fanny becsapta fejét az asztalra és kis teste elfojtott zokogástól vonaglik. Tudósítónk hasztalan vizsgálta; dolga-vezetetlen két elfáradt és a szegény kis gyermek egyedül maradt ott a szörny szobácskában, a hol éléleben az egyetlen szeretetet élvezte. Hemejtük, hogy ez a gyöngéd szeretet nem veszett karba és hogy tisztító befolyása továbbra is jótékony hatással lesz a gyermek életére.
(Polytálasa következik)

szalhoz. Tudósítónknak a kíváncsisága élenken fel volt igazva. Mielőtt a kis Fannynek átadta volna a bucsu-üdvözlőt, meg a pénzt, melyet számarla Blanche otthagyott, ki akarja kérdezni a gyermekek, s így fejtődött ki a következő párbeszéd:
Tudósítónk: De hát csakugyan neked van ez szánva?
Fanny (a barna czukrot ráhíntve a vajaske-nyerre): Persze. Blanche gondomat viseli nekem.
Tudósítónk: Minden este ad czukrot a vajaske-nyeredhez?
Fanny: Ad ám; mert úgy szeretem.
Tudósítónk: De Blanche neked nem anyád?
Fanny (felé szájál): Már hogy volna?
Tudósítónk: De talán a nagyenyed vagy unoka-tesztvéred?
Fanny: Dehogy is. . . . . Még csak nem is roko- nom, hanem csak . . . . . csak . . . . .
Tudósítónk (a gyermeket kiscigitve): Barátnéd?
Fanny: Még annál is több.
Tudósítónk: Tehát nagyon jó szíved van hozzád?
Fanny: Az ám. Senkiem sincs olyan jó szíve, mint nekik.
Tudósítónk: Hát te mi vagy?
Fanny (nevetve): Nem mint én? Hát kis lány vagyok.
Tudósítónk: Jársz iskolába?
Fanny (ravasz fejcsóválással): Nem vagyok bolond!
Tudósítónk: De hát mit csinálsz?
Fanny: Gyufát árulok, két kutyát egy penny-ért. Otáulok a nemzeti képtér elibe és elalszok egészen kekes-barna volt a gyermek háta, s midőn tudósítónk gyöngéden huzta rajta végig az ujját, a kis lány fájdalmasan rázkódott össze.
Tudósítónk: Miért?
Fanny (sóbaitva): Mert muszáj. Anyámosszony úgy akarja.
Tudósítónk: Anyád? Hát anyád is van?
Fanny (összevesszülve): Van bizony!
Tudósítónk: Hol lakik?
Fanny: A mig ki nem hajlik, a sarki kocsma- ban.
Tudósítónk: Hát miért kívánja anyád azt, hogy szántsánszándékkal elaludjál a képtér előtt?
Fanny: Azt se tudja? Az csak komédia. Anyám ideát tizenkét kutyája gyufát is ha tul nem adok rajta, verést kapok. De akárhogy töröm is magamat, bizony megesik, hogy nem akad vejeje. Ha aztán észre veszem, hogy sehog se kel

